

UPRAVLJANJE VANJSKIM GRANICAMA

Politika upravljanja granicama EU-a doživjela je znatne promjene zbog nezabilježenog priljeva izbjeglica i nezakonitih migranata, a posebno od sredine 2015. kad je razotkriven niz nedostataka u politikama EU-a o vanjskim granicama i migracijama. Izazovi povezani s povećanjem mješovitih migracijskih tokova u EU i porastom zabrinutosti oko sigurnosti potaknuli su novo razdoblje aktivnosti u području zaštite vanjskih granica EU-a, što ujedno utječe i na njegove unutarnje granice.

PRAVNA OSNOVA

Članak 3. stavak 2. Ugovora o Europskoj uniji (UEU).

Članci 67. i 77. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

CILJEVI

Za jedinstveno područje bez unutarnjih graničnih kontrola – schengensko područje – potrebna je i zajednička politika upravljanja vanjskim granicama. U članku 3. stavku 2. UEU-a traže se odgovarajuće mjere „u pogledu nadzora vanjskih granica”. EU stoga želi ustanoviti zajedničke standarde kontrole na svojim vanjskim granicama i postupno uspostaviti integrirani sustav za upravljanje tim granicama.

POSTIGNUĆA

Prvi korak prema zajedničkoj politici upravljanja vanjskim granicama učinjen je 14. lipnja 1985., kada je pet od tadašnjih deset država članica Europske ekonomske zajednice blizu luksemburškog pograničnog grada Schengena potpisalo međunarodni sporazum, takozvani Schengenski sporazum, koji je pet godina kasnije dopunjen Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma^[1]. Schengensko područje, područje bez granica stvoreno schengenskom pravnom stečevinom (kako su zajednički nazvani sporazumi i pravila), trenutačno obuhvaća 26 europskih zemalja^[2].

[1]Schengenska pravna stečevina, Konvencija od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

[2]U te se zemlje ne ubrajaju Ujedinjena Kraljevina, Irska, Hrvatska, Bugarska i Rumunjska. No među njima se nalaze tri države koje nisu članice EU-a: Švicarska, Norveška i Lihtenštajn.

A. Schengenska pravna stečevina za vanjske granice

Pravila od kojih se sastoji današnja schengenska pravna stečevina za vanjske granice, koja se temelji na izvornoj pravnoj stečevini ugrađenoj u pravni poredak EU-a Ugovorom iz Amsterdama (vidi informativni članak [1.1.3.](#)), obuhvaćena su širokim spektrom mjera, koje se mogu otprilike podijeliti u pet područja:

1. Zakonik o schengenskim granicama središnji je stup upravljanja vanjskim granicama. U njemu se utvrđuju pravila o prelasku vanjskih granica i uvjeti kojima se uređuje privremeno ponovno uvođenje unutarnjih graničnih kontrola.
2. Schengenski informacijski sustav (SIS)

SIS je sustav za razmjenu informacija (baza podataka) kojim se pomaže u održavanju međunarodne sigurnosti u schengenskom području u kojem ne postoje unutarnje granične kontrole. To je najviše korišten i najučinkovitiji informacijski sustav koji EU ima u području slobode, sigurnosti i pravde (vidi informativni članak [4.2.1.](#)). Tijela vlasti diljem EU-a koriste se SIS-om za otvaranje ili provjeravanje upozorenja o traženim ili nestalim osobama i predmetima. On sadrži gotovo 80 milijuna upozorenja, a tijela su ga 2017. provjeravala pet milijardi puta, od čega je bilo više od 240 tisuća pozitivnih rezultata u odnosu na strana upozorenja (upozorenja koja je izdala druga zemlja). SIS je nedavno ojačan ažuriranim pravilima kojima će se pristupiti uklanjanju potencijalnih nedostataka u sustavu te uvesti nekoliko bitnih izmjena u vezi s vrstama unesenih upozorenja.

Nakon posljednje reforme iz 2018. područje primjene sustava SIS sada je definirano u trima pravnim instrumentima, tj. u trima uredbama (kojima je zamijenjen sustav SIS II):

- u području policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima^[3]
- u području graničnih kontrola^[4]
- za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom^[5]

Tim se trima uredbama u sustav uvode dodatne kategorije upozorenja, kao što su upozorenja o nepoznatim osumnjičenim ili traženim osobama, preventivna upozorenja za djecu u opasnosti od roditeljske otmice, upozorenja za potrebe vraćanja, upozorenje u vezi s odlukama o vraćanju državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, uz otiske dlanova i prstiju, prikaze lica i DNK koji se odnose na nestale osobe kako bi se potvrdio njihov identitet.

[3][Uredba \(UE\) 2018/1862](#) od 28. studenoga 2018. o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području policijske suradnje i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, izmjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2007/533/PUP i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1986/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te Odluke Komisije 2010/261/EU, SL L 312, 7.12.2018., str. 56 – 106

[4][Uredba \(EU\) 2018/1861](#) od 28. studenoga 2018. o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području granične kontrole i o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma te o izmjeni i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1987/2006, SL L 312, 7.12.2018., str. 14 – 55

[5][Uredba \(EU\) 2018/1860 od 28. studenoga 2018. o upotrebi Schengenskog informacijskog sustava za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom](#), SL L 312, 7.12.2018.

3. Fond za unutarnju sigurnost: granice i vize (ISF)

EU se koristi svojim fondovima kako bi državama članicama čije su vlastite granice ujedno i vanjske granice EU-a pokušao nadoknaditi jedan dio troškova s obzirom na to da nemaju sve države članice vanjske granice koje treba nadzirati te da nisu sve jednako zahvaćene pograničnim prometnim tokovima. Ukupni iznos predviđen za taj mehanizam podjele obveza tijekom sedmogodišnjeg razdoblja od 2014. do 2020. jest 3,8 milijardi EUR. Glavni je cilj ISF-a doprinijeti jamčenju visoke razine sigurnosti u Uniji i istodobno olakšati zakonito putovanje. Korisnici programa koji se provode u okviru toga fonda mogu biti državna i savezna tijela, lokalna javna tijela, nevladine organizacije, humanitarne organizacije, privatna i javna pravna društva te obrazovne i istraživačke organizacije.

4. Sustav ulaska/izlaska (EES)

Sustav ulaska/izlaska (EES)^[6] informacijski je sustav kojim se ubrzava i jača granična kontrola za državljane trećih zemalja koji putuju u EU. Tim je sustavom ručno pečatiranje putovnica na granici zamijenjeno elektroničkom registracijom u bazi podataka.

Glavni ciljevi toga sustava, uspostavljenog u studenome 2017., jesu:

- smanjenje zastoja pri graničnim kontrolama i poboljšanje kvalitete graničnih kontrola automatskim izračunavanjem dopuštenog boravka za svakog putnika
- osiguravanje sustavne i pouzdane identifikacije osoba s boravkom dužim od dopuštenoga
- jačanje unutarnje sigurnosti i borbe protiv terorizma omogućivanjem tijelima kaznenog progona da pristupe evidenciji dotadašnjih putovanja.

Pristup EES-u odobrava se nacionalnim tijelima kaznenog progona i Europolu, ali ne tijelima za azil. Dopuštena je mogućnost prijenosa podataka u svrhu kaznenog progona ili vraćanja trećim zemljama i državama članicama EU-a koje ne sudjeluju u EES-u, ali pod određenim uvjetima. EES će registrirati podatke o putnicima (ime, vrsta putne isprave, otisci prstiju, prikaz lica te datum i mjesto ulaska i izlaska) pri prelasku schengenskih vanjskih granica. Primjenjivat će se na sve državljane trećih zemalja, i na one kojima je potrebna viza i na one na koje se to ne odnosi. Njime će se služiti konzularna i granična tijela.

5. Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex)

Europsku graničnu i obalnu stražu zajedno čine Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex) i nacionalna tijela.^[7]

[6] Uredba (EU) 2017/2226 od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica i određivanju uvjeta za pristup EES-u za potrebe izvršavanja zakonodavstva te o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i uredbi (EZ) br. 767/2008 i (EU) br. 1077/2011, SL L 327, 9.12.2017., str. 20

[7] Uredba o europskoj graničnoj i obalnoj straži Uredba (EU) 2016/1624 od 14. rujna 2016. o europskoj graničnoj i obalnoj straži i o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 863/2007 Europskog parlamenta i Vijeća, Uredbe Vijeća (EZ) br. 2007/2004 i Odluke Vijeća 2005/267/EZ, SL L 251, 16.9.2016., str. 1

Tom je uredbom opseg aktivnosti Frontexa proširen na pojačanu potporu državama članicama u području upravljanja migracijama, borbe protiv prekograničnog kriminala te operacija potrage i spašavanja. Predviđena je veća uloga Frontexa u vraćanju migranata u njihove matične zemlje u skladu s odlukama nacionalnih tijela. Na temelju prijedloga Komisije Vijeće može od te agencije zatražiti da intervenira i pomogne državama članicama u iznimnim okolnostima. To je slučaj ako se država članica (u zadanome roku) ne pridržava obvezujuće odluke upravnog odbora agencije prema kojoj mora ukloniti nedostatke u vlastitom upravljanju granicama i ako postoji poseban i nerazmjerni pritisak na vanjsku granicu kojim se ugrožava funkcioniranje schengenskog prostora. Ako se država članica protivi odluci Vijeća o pružanju pomoći, ostale države članice mogu privremeno ponovno uvesti unutarnje granične kontrole.

Komisija je u rujnu 2018. predstavila [novi prijedlog za jačanje Agencije za europsku graničnu i obalnu stražu](#)^[8]. Prema njemu bi Agencija dobila novi mandat i vlastita sredstva i ovlasti za zaštitu vanjskih granica, učinkovitiju provedbu vraćanja i suradnju s trećim zemljama. Vijeće je 1. travnja 2019. dalo zeleno svjetlo postignutom političkom sporazumu, a Odbor Europskog parlamenta za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (LIBE) 2. travnja 2019. glasovao je za taj sporazum. Konačno odobrenje došlo je glasovanjem na plenarnoj sjednici Parlamenta u travnju. Uredba bi trebala stupiti na snagu na kraju 2019.

Ta ojačana agencija počivat će na radu stalnih snaga koje čini [10 000 službenika graničnog nadzora s izvršnim ovlastima](#) koji će u svakom trenutku biti spremni za pružanje pomoći državama članicama. Agencija će imati i snažniji mandat za vraćanje migranata u zemlju podrijetla i uže surađivati s trećim zemljama, uključujući one koje nisu u neposrednom susjedstvu EU-a. Nove stalne snage europske granične i obalne straže bit će dostupne za raspoređivanje od 2021. Bit će potpuno operativne 2027. i dostići će svoj puni kapacitet od 10 000 službenika graničnog nadzora.

B. Razvoj događaja u području upravljanja vanjskim granicama EU-a

1. Do promjena dolazi brže zbog mnogobrojnih izgubljenih života na Sredozemlju proteklih godina te zbog golemog priljeva izbjeglica i migranata od rujna 2015.

Prije nego što je izbila europska humanitarna izbjeglička kriza samo su tri zemlje odlučile podići ograde na vanjskim granicama kako bi spriječile migrante i izbjeglice da dođu do njihova državnog područja: Španjolska (u kojoj je gradnja ograda počela 2005., a proširena je 2009.), Grčka (dovršena 2012.) i Bugarska (kao odgovor Grčkoj, dovršena 2014.). Protivno članku 14. stavku 2. Zakonika o schengenskim granicama, kojim se propisuje da se „ulazak (...) može zabraniti isključivo na temelju obrazložene odluke u kojoj se precizno navode razlozi zabrane”, sve veći broj država članica postupno je počeo graditi zidove ili ograde na granicama u cilju neselektivnog sprečavanja migranata i tražitelja azila da dođu do njihova državnog područja. Nadalje, s obzirom na to da ne postoje izričita pravila EU-a u vezi s podizanjem ograda na vanjskim granicama schengenskog područja, države članice postavile su prepreke i na granicama s trećim zemljama (ponajprije Marokom i Rusijom), uključujući zemlje u

[8]Prijedlog uredbe o europskoj graničnoj i obalnoj straži i stavljanju izvan snage Zajedničke akcije Vijeća 98/700/PUP, Uredbe (EU) br. 1052/2013 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe (EU) 2016/1624 Europskog parlamenta i Vijeća [COM\(2018\)0631](#)

pretpristupnoj fazi (Republiku Sjevernu Makedoniju, Srbiju i Tursku) te jednu državu EU-a, kandidatkinju za proširenje schengenskog područja – Hrvatsku. Ograde su izgrađene i unutar schengenskog područja, kao što je ograda između Austrije i Slovenije, dok španjolske prakse u Melilli sada ispituje Europski sud za ljudska prava u Strasbourgu.

2. Komisija je u studenome 2016. predstavila zakonodavni prijedlog o uspostavljanju sustava EU-a za informacije o putovanjima i njihovu odobrenju (ETIAS).

Svrha je ovog novog centraliziranog informacijskog sustava^[9] prikupljati informacije o državljanima trećih zemalja kojima nije potrebna viza za ulazak u schengensko područje i utvrditi moguće opasnosti za sigurnost ili nezakonite migracije. U bazi podataka unaprijed će se provoditi provjere (vidi infografiku I.) o putnicima izuzetima iz obveze posjedovanja vize te će im se uskratiti odobrenje putovanja ako se smatra da predstavljaju opasnost^[10]. Ta baza podataka bit će slična postojećim sustavima u upotrebi, primjerice, u SAD-u (ESTA), Kanadi i Australiji, među ostalima.

ETIAS-om će se ostvariti nekoliko koristi kao što su poboljšana unutarnja sigurnost, bolja prevencija nezakonite imigracije, smanjeni rizici za javno zdravlje i smanjena kašnjenja na granicama. Iako će sustav provesti prethodne provjere, konačnu odluku o tome hoće li se ulazak odobriti ili odbiti, čak i u slučajevima kada osoba ima valjano odobrenje za putovanje, donijet će nacionalni službenici graničnog nadzora koji provode granične kontrole, u skladu s pravilima Zakonika o schengenskim granicama. ETIAS će izraditi Agencija Europske unije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (eu-LISA). Taj će sustav imati tri glavne funkcije:

- provjeru informacija koje su prije putovanja u EU preko interneta prenijeli državljani trećih zemalja izuzeti iz obveze posjedovanja vize
- obradu zahtjeva provjerom u drugim informacijskim sustavima EU-a (kao što su SIS, VIS, baza podataka Europol, baza podataka Interpol, EES i Eurodac)
- izdavanje odobrenja za putovanje u slučajevima kada nema rezultata ili elemenata za koje bi bila potrebna daljnja analiza.

U većini slučajeva odobrenja za putovanje trebala bi se izdati u roku od nekoliko minuta. Naplaćivat će se pristojba od 7 EUR po zahtjevu. U lipnju 2017. Vijeće je odlučilo podijeliti prijedlog na dva zasebna pravna akta^[11] na temelju činjenice da (schengenska) pravna osnova prijedloga ne može obuhvaćati izmjene Uredbe o Europolu. Dana 12. rujna 2019. predsjednici obiju institucija potpisali su uredbe o uspostavi ETIAS-a. Međutim ETIAS neće postati operativan prije 2021.

[9] [Uredba \(EU\) 2018/1240](#) od 12. rujna 2018. o uspostavi europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) i izmjeni uredaba (EU) br. 1077/2011, (EU) br. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 i (EU) 2017/2226, SL L 236, 19.9.2018., str. 1 te Uredba (EU) 2018/1241 od 12. rujna 2018. – Zadaće Europol, SL L 236, 19.9.2018., str.72.

[10] ETIAS – Priopćenje za medije Vijeća, 5. rujna 2018. : <https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/schengen-border-controls/>

[11] [Uredba \(EU\) od 12. rujna 2018.](#) o uspostavi europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) i izmjeni uredaba (EU) br. 1077/2011, (EU) br. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 i (EU) 2017/2226, SL L 236, 19.9.2018., str. 1: i [Uredba \(EU\) 2018/1241](#) od 12. rujna 2018. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/794 u svrhu uspostave europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) – Zadaće Europol, SL L 236, 19.9.2018., str. 72:

3. Eu-LISA

Agencija [eu-LISA](#) osnovana je 2011. i odgovorna je za operativno upravljanje trima centraliziranim informacijskim sustavima EU-a: SIS-om, VIS-om i Eurodacom.^[12]

Komisija je u lipnju 2017. predstavila prijedlog za reviziju mandata agencije eu-LISA. Prijedlog je dio pristupa Komisije usmjerenom prema poboljšanju i širenju informacijskih sustava EU-a u području, sigurnosti i pravde i postizanju interoperabilnosti tih sustava do 2020.

4. Interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području granica

EU razvija opsežne centralizirane informacijske sustave (SIS, VIS, Eurodac, EES i ETIAS) radi prikupljanja, obrade i dijeljenja informacija koje su ključne za suradnju u području sigurnosti te radi upravljanja vanjskim granicama i migracijama. U prosincu 2017. Komisija je predložila da ti informacijski sustavi postanu interoperabilni na razini EU-a, tj. da mogu razmjenjivati podatke i dijeliti informacije kako bi nadležna tijela imala sve potrebne informacije, kad i gdje su im potrebne. Interoperabilnost se odnosi na sposobnost informacijskih sustava i poslovnih procesa koje podržavaju da razmjenjuju podatke i da omogućuju dijeljenje informacija i znanja kako bi se izbjegli propusti u informacijama prouzročeni složenošću i fragmentarnošću tih sustava^[13].

U prosincu 2017. Komisija je iznijela dva konkretna prijedloga o interoperabilnosti: jedan se odnosi na uredbu o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a o granicama i vizama, a drugi na uredbu o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području policijske i pravosudne suradnje, azila i migracija.

Komisija je predložila četiri rješenja za interoperabilnost:

- Europski portal za pretraživanje (ESP) omogućit će istodobno pretraživanje više informacijskih sustava EU-a i biti „jedinствeno kontaktno mjesto” (na jednom računalnom monitoru) za sve rezultate provjere dokumenata.
- Zajednička usluga uspoređivanja biometrijskih uzoraka (SBM) omogućit će pretraživanje i usporedbu višestrukih identiteta. Kako bi se osiguralo da službenici graničnog nadzora i policijski službenici imaju na raspolaganju cjelovite i točne informacije, uspostaviti će se odgovarajući mehanizmi kontrole kvalitete podataka.
- Zajednički repozitorij podataka o identitetu (CIR) pružat će osnovne biografske i biometrijske podatke kao što su imena i datume rođenja državljana trećih zemalja kako bi ih se moglo uspješno identificirati.
- I na kraju, s pomoću detektora višestrukih identiteta (MID) utvrdit će se da različita imena pripadaju istom identitetu, a službenike graničnog nadzora i policijske službenike upozoriti na prijevarne radnje.

[12] [Uredba \(EU\) 2018/1726](#) od 14. studenoga 2018. o Agenciji Europske unije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (eu-LISA) te izmjeni Uredbe (EZ) br. 1987/2006 i Odluke Vijeća 2007/533/PUP i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1077/2011, SL L 295, 21.11.2018., str. 99 – 137

[13] Studija EP-a na temu „Interoperability of Justice and Home Affairs Information Systems” (Interoperabilnost informacijskih sustava u području pravosuđa i unutarnjih poslova): [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604947/IPOL_STU\(2018\)604947_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604947/IPOL_STU(2018)604947_EN.pdf)

Dana 5. veljače 2019. Vijeće i Parlament postigli su privremeni sporazum o dvjema predloženim uredbama.^[14]

ULOGA EUROPSKOG PARLAMENTA

U Europskom parlamentu došlo je do različitih reakcija na donošenje politike upravljanja vanjskim granicama. Europski parlament pružio je široku potporu poboljšanoj organizacijskoj ulozi Agencije za europsku graničnu i obalnu stražu i ostalih relevantnih agencija EU-a, a s obzirom na to da se EU bori s migracijskom krizom na Sredozemlju, često se traži i dodatno unapređenje uloge tih agencija. Stajalište Parlamenta u vezi s razvojem Agencije za europsku graničnu i obalnu stražu uglavnom je pozitivno, no mnogo je oprezniji kada je riječ o pametnim granicama. Nakon što je Komisija 2013. donijela svoj prijedlog, izrazio je bojazan zbog opsežne upotrebe tehnologije i masovne obrade osobnih podataka, koje su predložene za potrebe upravljanja vanjskim granicama. Nadalje, procijenjeni troškovi tehnologije za pametne granice zajedno sa sumnjama u vezi s njihovom koristi u Parlamentu su izazvali niz razloga za zabrinutost. U svojoj Rezoluciji od 12. rujna 2013. o drugom izvješću o provedbi strategije unutarnje sigurnosti Parlament je ustvrdio da je „mogući razvoj novih IT sustava na polju migracije i upravljanja granicama, poput inicijative Smart Borders, potrebno podrobno analizirati, posebno u odnosu na načela potrebnosti i proporcionalnosti”. To je popratio usmenim pitanjem upućenim Komisiji i Vijeću u rujnu 2015., u kojem je zatražio njihovo stajalište o omogućavanju pristupa tom sustavu tijelima vlasti nadležnima za provedbu zakona, kao i njihov stav o relevantnosti presude Suda Europske unije iz travnja 2014. o Direktivi o zadržavanju podataka (vidi informativni članak 4.2.8.). Ako ne bude brzog napretka u pogledu predložene reforme Uredbe Dublin III^[15], Parlament bi mogao zamrznuti tekuće pregovore o svim predmetima koji su od interesa za ministarstva pravosuđa i unutarnjih poslova, kao što su nedavni prijedlog o interoperabilnosti, revizija sustava Eurodac i drugi relevantni predmeti. Već je uspješno primijenio taj pristup 2012. godine takozvanim „zamrzavanjem Schengena”, kada je odlučio prekinuti suradnju u vezi s glavnim predmetima PUP-a o kojima se pregovaralo u sklopu odgovora na odluku Vijeća da promijeni pravnu osnovu za paket za upravljanje schengenskim područjem. U svojoj je Rezoluciji o godišnjem izvješću o funkcioniranju schengenskog prostora^[16] Parlament želio skrenuti pozornost na činjenicu da, unatoč tomu što je EU donio brojne mjere za jačanje vanjskih granica, uključujući granične kontrole, nije došlo do odgovarajuće reakcije u pogledu ukidanja kontrola na unutarnjim granicama.

Parlament je ujedno ustrajao u tome da je potrebno djelovati imajući u vidu granice EU-a, pravnu stečevinu o azilu i Povelju EU-a o temeljnim pravima. Parlament već neko

[14][https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2017%2F0351\(COD\)&i=en](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2017%2F0351(COD)&i=en)

[15]Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća od 4. svibnja 2016. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva.

[16]Rezolucija Europskog parlamenta od 30. svibnja 2018. o godišnjem izvješću o funkcioniranju schengenskog prostora ([Usvojeni tekstovi, P8_TA\(2018\)0228](#)).

vrijeme poziva na pouzdane i pravedne postupke te na holistički pristup migracijama na razini EU-a.^[17]

Udo Bux
05/2019

[17]Rezolucija Europskog parlamenta od 12. travnja 2016. o stanju na Sredozemlju i potrebi za cjelovitim pristupom EU-a migraciji (2015/2095(INI)): <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=HR&reference=P8-TA-2016-0102>

